

PIERWSZE CZYTANIE Rdz 12, 1-4a Powołanie Abrahama na ojca Ludu Bożego
Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukaze. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozsławię: staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy tobie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i Ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi». Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał. **Oto Słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 22)

Refren: Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy oczekują Jego łaski,
aby ocalił ich życie od śmierci *
i żywił ich w czasie głodu.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska, *
według nadziei pokładanej w Tobie.

Okaż swą łaskę ufającym Tobie

DRUGIE CZYTANIE 2 Tm 1, 8b-10 Bóg nas powołuje i oświeca
Czytanie z Drugiego Listu Świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Najdroższy: Weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii mocą Bożą! On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. Ukazana zaś została ona teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który zniweczył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię. **Oto słowo Boże.**

AKLAMACJA Por. Mt 17, 5

Chwała Tobie, Królu wieków

Z obłoku świetlanego odezwał się głos Ojca: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie».

Chwała Tobie, Królu wieków

EWANGELIA Mt 7, 1-9 Czystość duszy zapewnia oglądanie chwały Boga
Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli.

A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie ». **Oto słowo Pańskie.**